

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale... rătăcirii și se plătesc tot d'una...

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACTIA

No. 3.—STRADA CLEMENTEI—No. 3

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In București și județe se primesc numai la Administrație...

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—STRADA CLEMENTEI—No. 3.

Alegerea D-lui Lascăr Catargiu

Ziua de ieri a fost, ca și cea de 14 Ianuarie, o zi de ingenuchiare a regimului colectivist.

Veneratul șef al partidului conservator, d. Lascăr Catargiu, a fost ales la Iași fără ca măcar partidul liberal să îndrăznească a-i opune un candidat.

Alegerea aceasta e cea mai desăvârșită osindă a regimului liberal.

În a doua Capitală a țării și-a sfințit partidul liberal steagul în opozițiune. Acolo s'a adus la cunoștința țării programul partidului, acolo s'a proclamat ca șef d. Dumitru Sturdza.

Tot în vechea Capitală a Moldovei, șeful partidului liberal și-a rostit prima cuvântare ca prim-ministru al țării, la 18 Octombrie 1895.

Erau toate acestea semne că acolo se simțea partidul liberal mai la larg de cît în tot restul țării.

N'au trecut de cît 15 luni d'atunci, și le 16 Ianuarie 1897, în vechea Capitală a Moldovei unde parada ca triumfător partidul liberal, se alege șeful partidului conservator, fără ca cuceritorii de la 1895 să încerce măcar a-i ține piept pe față.

Dovadă mai sigură că regimul liberal e în țărîna, nu poate fi.

Tot ieri s'a ales, la Vaslui, d. P. Carp; iar în cele două din patru locuri, unde candidații guvernamentali au reușit, reprezentanții opozițiunii au întrunit o minoritate care dovedește că inima țării e cu dînșii.

SE VAIETA

Alegerile parțiale de la 14 curent au produs asupra guvernului și partidului colectivist efectul unei loviturii de maciucă.

Sunt aiurii; nu știu ce să facă și ce să zică.

Și e foarte natural să i f zdruncinat așa de rău rezultatul acestor alegeri.

Pînă la 14 Ianuarie se mai putea încă tot nu și-a deschis ochii, că nenorocita gospodărie pe care o fac, murdăriile pe cari le comit și neputința lor d'a face un singur lucru serios, n'au uzat încă rabdarea cetățenilor și că prin urmare n'au să se teamă de pierderea ciolanului—singurul lor ideal.

Știu bine, și guvernul și partidul, că și-au pierdut prestigiul, că nu le-a rămas decît puterea de a roade; dar cel puțin aceasta ar fi crezut că nu e încă serios amenințată.

Spunind mereu că profunda agitațiune ce a caracterizat anul 1896 e artificială și văzînd că enormele greșeli facute n'au atras imediată lor cădere, puteau spera că nu toată lumea vede starea păcătoasă în care au ajuns.

Acum, după 14 Ianuarie ori-ce iluziune e cu neputință.

Neavînd putere morala de aruncat în cumpănă, partidul colectivist a aruncat toată puterea materială pe care i-o procură guvernul și așezămintele financiare de cari dispune ca de un bun particular al său.

Dacă situațiunea mai poate da-

nui, dacă regimul colectivist nu e cu desăvîrșire uzat, aceasta trebuia să fie de ajuns pentru a asigura izbânda de fapt a candidaturilor guvernamentale.

În loc de izbânda, regimul a culles însă cele mai dureroase înfrângeri.

De la alegerile generale din Noembrie 1895, aceasta era prima ocaziune pentru regim de a cerceta pulsul politic al țării. Și ce-a constat, a fost că inima țării i s'a înstrăinat cu desăvîrșire.

În Noembrie 1895, unanimități; acuma, după cinci-spre-zece luni, din patru-seaune de deputați numai două. Drept cinci-zece la sută.

Și din socoteala aceasta trebuie să se scada la parîda regimului presiunea administrativă pe de o parte, numărul însemnat de voturi obținut de opozițiune chiar acolo unde candidații guvernului au izbutil. Facînd riguros computurile, regimul a rămas descoperit nu cu cinci-zece la sută, ci aproape cu totul.

Falimentul regimului liberal după cinci-spre-zece luni de trai—iața ce-au arătat alegerile parțiale de la 14 Ianuarie.

Noi cunoșteam foarte bine starea desperată a negustoriei colectiviste și e vreme îndelungată de cînd o spunem.

Acum o vede toată lumea și ceea ce e mai important, însăși colectivitatea n'o mai poate ascunde.

Pînă acolo n'o mai poate ascunde, în cît a ajuns să se vaite. Colectivitatea cea fără de lege și fără de rușine, colectivitatea, cu guvernul în mîna, cu unanimități parlamentare, cu Banci, cu Credite, se plînge de ingerințele opozițiunii conservatoare.

Lumea va ride și astăzi cum a ris în tot-d'a-una de acuzațiunile pe cari lupul le facea mielului.

Dar e caracteristică mișcarea aceasta pentru starea sufletească a colectivității. Ea ne arată cît de mult au zgduit-o alegerile parțiale, cît de tare a zapacit-o fascia de raze luminoase ce-a străbătut in-numericul în care se ascundea regimul cu încăpăținare.

Colectivitatea nu mai poate înșela pe nimeni astăzi; și de aceea se vaeta.

INGERINTELE

O urgie care amintește timpurile singeroase de la 84 s'a deslășit asupra orașului Galați, în vederea scrutinului de balotaj. Nelegiuirile de la prima alegere sunt blajine în raport cu ticăloșiile fără nume care se săvîrșesc de cînd guvernul a primit cea șgduitoare palmă care l-a pus pe gînduri.

Se organizează cote de mizerabili cari ațin calea alegătorilor, cum făcea la București faimosul Stănculescu; cărțile de alegător s'au sfeterisit și în cotoare au semnat agenții administrativi; prefectul și primarul amenință pe funcționari cu destituirea; inspectorul administrativ, fostul prefect de Covurlui, zăpăc și un vice-presedinte al Senatului cutorează mahalalele pentru a îngrozi pe cei pe cari nu isbutese să-i convingă.

Și în vremea asta, d. Sechiariș, candidatul stăpînirii umbli, lu port, din corabie în corabie pentru a angaja clișii cu brațe vinjoase cari să împiedice, la ziua alegerii, accesul localurilor de vot pentru alegătorii bînușiți că sunt favorabili candidaturii d-lui N. Filipescu.

Gălățeni, al căror singe l'a vărsat odată sibirul Sărățeanu, nu și aduc aminte totuși, să li văzut v'o dată așa formidabile progădri în vederea unei alegeri parțiale.

Oare, d. Vasile Lascăr este gelos de aureola lui Radu Mihai? O regretăm pentru d-sa.

NOU GHESEFT IN PERSPECTIVA

Contractul cu vaporul «Cobra».— Oferta unei companii italiene.— Samsarii interviu.

La direcția serviciului maritim român intervenirile oamenilor de afaceri au intrat în joc.

Gheșefarii, deprinși a vedea în capul acestui departament un pungaș ca Costică Stoicescu, și știîndu-l încă în minister, au mirosit că la serviciul maritim român sunt afaceri de făcut—și s'au pus pe lucru.

Contractul cu vaporul «Cobra»

Contractul încheiat între serviciul maritim și proprietarul vaporului «Cobra» expiră în Martie. Acest vapor, după cum se știe, a fost închiriat pentru o mai bună organizare a serviciului nostru maritim și în lipsa altor vase cari să poată corespunde trebuințelor serviciului nostru. «Cobra» a avut dese nevoi de reparațiuni și defectele ei au fost recunoscute.

Oferta unei companii italiene

O companie italiană Florio Rubatino, în urma cererii direcției serviciului nostru maritim, a oferit să-i vîndă vaporul «Ignatio Florio», pe prețul de 1.500.000 lei. Acest preț este considerat ca fiind foarte avantajos.

Acest preț convenabil nu poate fi atribuit de cît la două cauze: 1) fiind-că vaporul este construit în Italia, unde industria stagnează, și 2) fiind-că armatorul, proprietarul vaporului, are interes să încheieze odată toată suma.

«Ignatio Florio» a dovedit în serviciul pe care l'a făcut între Constanța și Constantinopol că este un vapor care va aduce foloase serviciului nostru maritim, atît prin înșelața cu care efectuează parcursul, prin condițiunile în cari a fost construit, cît și prin confortul său. Cumpărarea acestui vapor e considerată ca o bună achizițiune pentru statul român.

Samsarii interviu

Samsarii partidului, Bairamii și Stoicesții guvernului n'au nimic de cîștigat din cumpărarea vaporului Ignatio.

Din potrivă gheșefarii cred că ar fi ceva de cîștig de la prelungirea contractului cu proprietarul «Cobrei» și fac astfel tot felul de interveniri în defavoarea achizițiunii unui vapor bun.

De și s'au făcut experiențe al căror rezultat a fost favorabil, cu vaporul «Ignatio Florio», cu toate acestea pînă acum nu s'a luat nici o hotărîre în privința cumpărării lui—atît de mari sunt stăruințele gheșefarilor.

DEFICIT SI EXCEDENT BUDGETAR

II

Să venim acum la esecutul pe 1896—97. Evaluările provisorii din contribuții directe sunt aproape aceleași ca în 1895—96: 32,710,000 și 32,390,000 lei. Incasările de asemenea: 15,826,000 în 7 luni din 1896; 14,384,000 în 7 luni din 1895.

Ne întrebăm: aceasta este proporția care trebuia să existe în acesti doi ani pentru încasări, și această proporție nu denotă ea însăși o administrație incapabilă?

În adevăr, în cursul anului 1895—96 s'a făcut recensămîntul general fiscal pentru un period de 5 ani; la 1 April 1896 s'a pus în aplicare rețururile alcătuite dupe acest recensămînt. Or, constatările pentru noul period, 1896—97—1900—901 prevăd dupe informațiunile oficiale ce avem, o diferență în plus pe an de peste 12 milioane lei pentru contribuțiunile directe; imposibil financiar, patentele, licențele, etc., au sporit pentru noul period cu 30—35% față cu constatările anului 1895—96. Apoi dacă este așa, dacă constatările dau un plus de 12 milioane, cum se face că încasările pe 7 luni din 1896 nu dau de cît 1,500,000, spor mai cu seamă că situația economică a țării a fost în 1896 excelentă, și prețul grânelor în mare urcare?

Plusul ar fi trebuit natural să fie mult mai mare, și dacă nu e, aceasta ne dovedește toemal cum am zis că atunci cînd e vorba de impositie a căror încasare regulată atrîna în prima linie de o bună administrațiune, constatăm fatalmente sub colectiviști o neglijență și incapacitate absolută, și prin urmare insuficientă încasări.

De alt-fel, examinînd în detaliu ultima situație a tesaurului publicată de ministerul financelor zilele trecute, lucrul se dovedește

în mod și mai pipăit: Iată, în adevăr, încasările pentru cele mai principale venituri cari pînă la 31 Octombrie a dat spor față cu aceeași epocă din 1895:

Table with 3 columns: Item, 7 luni din 1896/97, 7 luni din 1895. Rows include Vămile, Vinzarea tuturilor, Căile ferate, etc.

Sporul ce dau veniturile de mai sus își găsesc o explicațiune naturală fără nici un merit pentru colectiviști. Venitul căilor ferate și al vămilor, cari dau sporul cel mai mare, se explică prin mișcarea extraordinară ce a domnit pe căile noastre ferate, prin activitatea enormă a comerțului nostru intern și etern mullumită abundenței recolțelor. Sporul din vinzarea tuturilor și a chibriturilor, este de asemenea o consecință a unei strări economice pe care o aduce tot-d'auna bunătății agricole; cît pentru sporul dat de transportul pe apă și șantiurul de la Severin, el trebuie neaparat trecut la activul regimului trecut, care a avut patrioțica idee de a fonda o marină română, atunci cînd zierele colectiviste nu găsău destule cuvinte de încerinări și de critice.

Prin ce însă ne putea explica diminuarea încasărilor în 1896 la vinzarea timbelor, la taxa de înregistrare, la amenzile din contravențiuni din timbre? Prin nimic, natural.

Nici un merit dar nu e pentru guvernul colectivist în sporul de încasare cu care se laudă.

Cu nimic n'a contribuit el la acest spor. De și are 15 luni de guvernămînt, el nu poate compta la activul său nici o lege economică de natură a da avînt forțelor productive ale țării și a îmbunătăți starea ei materială; nici o lege și nici o măsură înțeleaptă în scop de a se da o impulsione, industriilor, urmînd-se linia de conduită trasă pe această cale de regimul trecut; nici o reformă în baza impozitelor actuale, atît de criticată de colectiviști în opoziție.

S'au menținut într-o inerție absolută, n'au produs nimic, n'au inventat nimic, n'au urmat nici curentul de progres celi s'a imprimat, în ultimul an. Incapabil de o faptă bună, colectiviști au așteptat totul de la hasard, de la natură, pe terenul financiar, economic și intelectual. Natura a dat în anul trecut o abundență de cereale, și aceasta abundență de cereale, a adus cu ea o mai bună stare economică și un plus de încasări.

Ce ar fi fost dacă natura nu era milostivă și darnică?

Ruina financiară a Statului, aflat pe vînt inerte și incapabil n'ar fi putut să fie împiedicată cu toți cei 7 ani anteriori de administrațiune economică, înțeleaptă și prevăzătoare.

TRIBUNA POLITICA

În mijlocul nulității colectiviste, în mijlocul acestor întunecoase pietre de Aurelieni, Porumbari, Iepurești, și el. apare, ca o stea de prima mărime, figura ministrului de externe, d. Costică Stoicescu.

D. Costică Stoicescu este omul zilei! D. Costică Stoicescu este punctul luminos spre care se îndreaptă toate privirile: iată singura personalitate care reînnoiește, în adevăr, marcanță, și încă cu tendința de a se marcă din ce în ce mai mult, în tot partidul colectivist.

Pentru că: ori ești colectivist, ori nu ești.

Dacă e vorba să fii, apoi atunci privește prototipul colectivistului și, dacă poți, a-junge!—e d. Costică Stoicescu.

Astăzi, fie rezultat al meritului său al norocului, cea mai strălucită figură a zilei este d. Costică Stoicescu.

Și cu toate acestea, o Ingratitudine colectivistă! sunt deputați cari vor să propună darea în judecată a eroului zilei, pentru ce? pentru că d. Costică Stoicescu a spus o minciună Parlamentului, în afacerea Antim.

Auzi! pentru o minciună să tai pe un om ilustru, cînd ai putea să l' spînzure pentru multe lucruri adevărate!

Asta e curată absurditate!

